

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-338/17

**Virginie Marie Gabrielle Guigo
proti
Fond „Garantirani vzemania na rabotnicite i služitelite“**

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varchoven administrativen sad)

„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Ochrana zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele – Směrnice 2008/94/ES – Články 3 a 4 – Převzetí mzdových pohledávek zaměstnanců záručními institucemi – Omezení povinnosti záručních institucí uhradit pohledávky – Vyloučení mzdových pohledávek vzniklých více než tři měsíce před zapsáním rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení do obchodního rejstříku“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 25. července 2018

Sociální politika — Sbližování právních předpisů — Ochrana zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele — Směrnice 2008/94 — Omezení povinnosti záručních institucí vyplatit podporu — Vnitrostátní právní úprava, která vylučuje mzdové pohledávky vzniklé více než tři měsíce před zápisem rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení do obchodního rejstříku — Přípustnost

(Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 4 odst. 1 Zakona za garantiranite vzemania na rabotnicite i služitelite pri nesastojatelnost na rabotodatelia (zákon o ochraně mzdových pohledávek zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele), která nepřiznává zajištění mzdových pohledávek zaměstnancům, jejichž pracovní poměr skončil více než tři měsíce před zápisem rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení vůči jejich zaměstnavateli do obchodního rejstříku.

Je třeba poukázat na skutečnost, že případy upravené v článku 4 směrnice 2008/94 v pozměněném znění, v nichž je možné omezit povinnost záručních institucí uhradit pohledávky, musí být vykládány striktně (obdobně viz rozsudky ze dne 17. listopadu 2011, van Ardenen, C-435/10, EU:C:2011:751, bod 34, jakož i ze dne 28. listopadu 2013, Gomes Viana Novo a další, C-309/12, EU:C:2013:774, bod 31). Takový restriktivní výklad ale nemůže vést k tomu, že se možnost – výslovně vyhrazená členskými státy – omezit uvedenou povinnost uhradit pohledávky, obsahově vyprázdní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. listopadu 2013, Gomes Viana Novo a další, C-309/12, EU:C:2013:774, bod 32).

V projednávaném případě článek 6 zákona o ochraně mzdových pohledávek zaměstnanců v souladu s čl. 3 druhým pododstavcem směrnice 2008/94 jako referenční datum stanoví den, ve kterém bylo zapsáno rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení do obchodního rejstříku.

Přítom podle čl. 4 odst. 1 a čl. 4 odst. 2 prvního pododstavce uvedené směrnice mají členské státy možnost omezit převzetí odpovědnosti záruční institucí, pokud pracovněprávní vztah skončil před referenčním datem, tím, že je přiznají pouze zaměstnancům, jejichž pracovněprávní poměr skončil během posledních tří měsíců předcházejících tomuto dni, jak je stanoveno v čl. 4 odst. 1 zákona o ochraně nároků zaměstnanců. Vyloučení zaměstnanců, jejichž pracovněprávní poměr skončil před tímto obdobím, tedy nemá vliv na minimální ochranu stanovenou v čl. 4 odst. 2 prvním pododstavci směrnice 2008/94, neboť tito zaměstnanci nemají ve vztahu k zaměstnavateli, který je v platební neschopnosti, nevyplacené pohledávky vyplývající z jejich pracovní smlouvy nebo pracovního poměru, které vznikly během posledních tří měsíců předcházejících uvedenému referenčnímu datu.

(viz body 34–37 a výrok)